— KASTİ (ANARŞİK) OLMAYAN —

ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

"İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı" Kuruluşu için

ERDEN ALTUĞLU'NUN
BAĞIŞIDIR.

Ali TÜMER'e
Açık Mektup

İNSAN (EMEK) BİLİMİ'NDE
DEVLET'İN EVRENSEL TANIMI

TÜSTAV

MART - NİSAN - MAYIS '92
YIL: 5 (+ 17) SAYI: 16 (+ 37) 5000 TL. (KDV Dahil)

Ali TÜMER'e Açık Mektup

ERDEN AKBAŞ
BAĞ

Sayın Ali TÜMER,

Özellikle son görüşmelerimizde çıkan tartışmaların en gergin yerlerinde daima «Ben adamım!» şeklinde bir iddia öne sürüyor ve hatta bu savı «zikr» şeklinde tekrarlıyordunuz.

Dikkat ettiyseniz bu iddianız karşısında hiçbir zaman ve şekilde itirazda bulunmamış, hatta -bazan- kendi iddialarımdan vazgeçme pahasına susmuşumdur. Çünkü bir insanın otokritik sahibi bir birey olduğu iddiası, dar zaman ve mekân aralıkları için yapılan ihtimali hesaplara dayalı her türlü taktik ve siyasî düşüncenin üstündedir diye düşünürüm...

Ancak, KATKI Dergisi'nin Genel Koordinatörlüğü'nden istifa etmenizin üzerinden dört aydan fazla; size gerekçenizi bildirmeniz için yapılan uyarının üzerinden de yaklaşık üç ay gibi oldukça uzun bir zaman geçtiği halde sizden hiçbir haber çıkmamıştır.

Bu durum muvacehesinde teorideki ve pratikteki mantıkî ilişkileri sakatlamamak için -maalesef- adamlığınızdan şüphelenmek zorunda kalarak -ve de sadece bir uyarı yerine geçmesini dileyerek- bu mektubu yazmak gereğini duyuyorum.

Çünkü herşeyden önce kendini, durumunu, tavrını ifade ve izah etmekten, yani okuduklarını ve kendini kritize etmekten aciz bir «adam» düşünemiyorum... Üstelik yüksek tahsil görmüş ve insana lâyiha yazma becerisi kazandıran bir mesleğe (Avukatlık) intisab etmiş sizin gibi biri için havsalama sığdıramıyorum. Ayrıca şunu da hatırlatmak istiyorum ki provokatörlük, sadece olmayacak hedefler, çıkmaz sokaklar yönünde yapılan kışkırtmacılıktan ibaret değildir. Bu, provokatörlüğün çok ilkel bir türüdür. Aslında gerçek -ince- provokatörlük, çökmekte olan devletler tarafından da sistemli bir şekilde himaye ve rağbet gören bir türdür. Ki bunların asli görevi, dü-

şünen, fikir sahibi samimî insanların biribirlerini bulmalarını, birarada olmalarını engellemek ve birey insanların herbirine sunî -geçici- çevre ve imkân sağlayarak ayrı ayrı ifadelerini almak veya aldırtmaktır. Çünkü gerici ve tutucular tarafından bütün fikirlerin aslında skolastik olduğu varsayılır; ve dolayısiyle yayılamadığı takdirde iç çelişkilerinin çıkacağı veya metafiziğe kaçacağı düşünülür, hesaplanır ve icabına bakmak üzere beklenir...

Diğer taraftan şu -reel- durumu da gözler önüne sermekte yarar vardır ki sizin gerekçesiz istifanız deklare edildikten sonra, gerek politik gerekse bürokratik devlet adamları ile yakın ilişkileri olduğunu ve/veya ilişkiler kurabildiklerini bildiğimiz bazı insanlar bizimle ilişkisini kesmiş veya dondurmuştur. Bu cümleden olarak meselâ M. Kemal Cabioğlu'nu zikredebilirim.

Buradan, sizin KATKI Dergisi'ndeki Genel Koordinatörlük görevinizin -her ne şekil ve sebeple olursa olsun- fiilen Devlet ile koordinatörlük seviyesine kadar yükselmiş veya yükseltilmiş olduğunu çıkarabiliriz.

Buradan aynı zamanda sizin bizimle zıtlaşarak anlamsız bir şekilde ayrılmanız amacı gödülüyor neticesi de çıkarılabilir. Ama otokritik sahibi bir birey-insan güdüm altına girmez. Çünkü hissî veya davranışsal hayatının doğruluğunu tahkik edeceği bir bilimsel teoriye, bir metoda sahiptir. Dolayısiyle de bir birey-insan diğer birey insanlarla olan anlaşmazlıklarını mutlaka teorik seviyede izah etmek durumundadır.

Benim sizin kişiliğiniz hakkında varılmış bir önyargım hatta tebellür etmiş bir fikrim bile yoktur. Yani kişiliğinizi şimdilik sadece öne sürdüğünüz bir varsayım olarak kabul etmek durumundayım. Bunun aksini aklınıza dahi getirmeyin. Ayrıca böyle bir ciddi konuda etrafınızdaki bazı «komaca akıllı»ların dolduruşuna da gelmeyin. Şayet Dergi'de yazılanları, İnsan Bilimi'nin özünü anladıysanız ne demek istediğimi kolayca çıkarabilirsiniz. Çünkü İnsan Bilimi'ne göre insanlararası öyle ilişkiler vardır ki kastî ilişkilerden daha derindir, (panteistik ilişkiler), zaman ötesidir. Yani bu da demektir ki insan davranışlarının nedenleri daima geçmiş zamanlardaki davranışlarında yatmaz. Bazen de bugünkü -son- davranışı bütün eski davranışlarının sebebini -ve izahını- teşkil eder.

Meselâ dini anlatımlarda böyle bir durum, şöyle ifade edilir: Günahkâr bir insan bir gün öyle bir iş -sevap- yapar ki bütün eski günahları silinir. Veya cennetlik biri bir gün öyle bir iş -günah- işler ki cehennem kütüğü olur.

Şahsen ben bütün bu izahlarım neden «kabul görmüyor diye aklı yok eden bir ortama» girmem. Çünkü zaten İnsan Bilimi'nin ancak birey-insan olanlar, adam olanlar tarafından anlaşılabileceğini biliyorum. Ayrıca bu bilimin aynı zamanda -onu anlayabilecek olan- birey-insanları da türetmesi, yaratması gerektiğini sık sık vurguluyorum.

Yani benim yapmak istediğim, politik bir faaliyet için ekip kurmak veya skolastik bir fikri yaymak için, didaktik bir öğreti için taraftar kazanmak değildir; ki -«etrafıma niye anlatamıyorum» diye üzüleyim.

Ama, yapılacak somut iş -hatta gidilecek «görünen köy»- varken, «ben bu fikri, bilimi niye anlayamıyorum? Öyleyse anlamsızdır ve/veya anlamsız kılarım!» diye sinsice «aklı yok eden bir ortama» girenlerin bu davranışlarına gözyummam da mümkün değildir. Çünkü ben insanlığın binlerce yıllık aklî ve naklî bilgilerini yazılı ve sözlü olarak alıp -sadece- hıfzetmekle kalmamış, aynı zamanda son otuz küsur yıl boyunca Türkiye'nin -tabii ki Dünya ile bağlantılı olarak- geçirdiği sosyo-politik çalkantılar içinde bir laboratuar çalışması şeklinde bu bilgileri tahkik etmiş ve/veya sağlamış bir insanım.

Kaldı ki sözkonusu -kendim dahil tüm insanlarla ilgili- laboratuar çalışmalarına çok uzun süre -sadece pasif bir gözlemci olarak değil- teşrih yapan bir operatör gibi katılmışımdır. Dolayısiyle de her kritik noktada, 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 gibi olağandışı dönemeçlerde makhûm durumuna düşmüş -daha doğrusu kanunî kılıfla lânetlenmiş ve/veya esir edilmiş- sonra da müteakip yönetimlerin af'larını -şahsen- kabul etmişimdir. Çünkü hiçbir sosyal veya politik örgüte, kuruluşa mensup olmamışımdır. Hatta bir keresinde -siyasî kaçakların cenneti yaşadıkları- «en ileri Hür Dünya»nın göbeğinde (Nürnberg'de) bile tutuklanmışımdır.

Yani bugün ufak ufak kaleme almaya çalıştığım İnsan Bilimi, insanlığın binlerce (hatta onbinlerce) yıllık bilgilerinin son otuz küsur yıl içindeki toplumsal çalkantılarından geçirilerek süzülmüş,

rafine edilmiş hâlidir denilebilir. Üstelik bu bilim için aynı zamanda, ele geçirdiği birtakım devletlerin gücüne dayanarak bütün Dünya çapında ilerici düşünceye ipotek koymaya kalkan bir öğretinin (Marksizm-Leninizm) yanlışının (teorik eksikliğinin) ilmen, öğretmenlerinin kastiliğinin, sahtekârlığının da fiilen ortaya çıkarılmasından neşet etmiştir de denilebilir.

Böyle bir çaba için gerekli olan (yani aşağılık duygularına veya kompleksine ve övünme veya övülme mustarlığına yer bırakmayan) şiddetli ilmî tecessüs duygusunu ve meleke -veya sağduyu- gücünü de herhalde yaklaşık 500 yıllık şehirli (İstanbul gibi bir metropol'lu) olan çevrelerden (ailelerden) gelmiş olmama borçluyumdur.

Onun için böyle müstesna şartların, süreçlerin mahsulü olan bu bilim -toplumsal hayatın amansız virüsü olan- her türlü kastî davranışı deşifre edebilecek, her çeşit kastî mahlûkun hakkından gelebilecek ve de hiçbir metafizik yoruma mahal bırakmayacak yetkinliktedir.

Bütün bu izahlar muvacehesinde sizi şüphe doğuran (evham yayan) davranışlarınızın sebebini açıklamaya ve/veya temel prensiplerini tespit etmiş bulunduğumuz İnsan Bilimi üzerine tartışmaya davet ediyorum. Ve de inanıyorum ki sizinle anlaşmamız -mesleğinizin ve buna bağlı ilişkilerinizin özelliği itibariyle- İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın gerçekleştirilmesi için yeterli olacaktır. Çünkü bütün gerek şartlar oluşmuştur, sağlanmıştır; ve hiçbir kanuni engel de yoktur.

Dolayısiyle, aksi takdirde, yani bu davete de uymadığınız takdirde, mufassal gerekçesini ileride (gelecek sayıda) yazmak üzere -aynı zamanda «vatan haini», «gelişme düşmanı», «insanlık düşmanı» kavramlarının da mütekabili olarak- sizi **Ajan Provokatör** ilân ediyorum... Daha doğrusu, önümüzdeki kısa bir süre içinde olumlu bir davranış göstermediğiniz takdirde otomatik olarak siz kendi kendinizi ilân etmiş olacaksınız...

Herşeyin iyi olması dileğiyle,

Ali Ergin GÜRAN

İNSAN (EMEK) BİLİMİ'NDE DEVLET'İN EVRENSEL TANIMI

Devlet, düşünce alanında şimdiye kadar daha çok mistik, metafizik bir kavram olarak sadece bir felsefe konusu olmaktan öte bir anlam ifade etmemiştir. Bir de anarşizan görüşlere göre (çok vülgarize edilerek) sadece bir inzibat gücünden, bir zor veya baskı gücünden ibaret sayılmıştır. Ki bu da «insanların devlet olmadan da yaşayabilecekleri» ütopisini şekillendiren «devlet yok iken de birey-insan vardı» biçimindeki bir galat varsayıma dayanır. Veya a priori olarak varolan «toplum»un, bozuşması neticesi ortaya çıkan bir organizasyon olarak tarif edilir.

Realitede ise devlet, kurucu ve reformatör liderlerin olağanüstü veya metafizik «deha»ları bir yana bırakılırsa genellikle sadece geleneklerle göreneklerle -yani bilinçsizce- yaşatılmıştır.

Halbuki Devlet, köken itibariyle birey-insan mahsulüdür; yani bilinçle yakından ilişkilidir. Daha doğrusu devletin başlıca fonksiyonu plânlamacılıktır.

Dolayısiyle diyebiliriz ki şimdiye kadar devletler birey-insanlar tarafından kurulmuş ve/veya reforme edilmiş ama gelenekler tarafından da deforme edilmiş ve yıkılmıştır.

Çünki hiçbir plânlama geleneği sonsuza kadar realiteye uymaz. Gelenekler özü itibariyle kastîdir. Yani geleneksel öğreti son tahlilde insanlarda mensubiyet hissi yaratarak kastlaşmaya; dar görüşlülüğe, dar kadroculuğa yol açar... Meselâ bugün TC Devleti artık sadece Osmanlı bürokrasisinden gelme geleneklerle, Kurtuluş Savaşı'ndan kalma askerî strateji ile ayakta durmaya çalışmaktadır. Yani bugün Türkiye'de devlet adamı geçinenlerin bildikleri bu iki gele-

TÜSTAV

neksel öğretidir. Bunun üzerine biraz da Batı'nın büyük devletlerinin tecrübelerinden aktarılan örneklemeler, yakıştırmalar ilâve edilmiştir. Üstelik tabii ki bu karakteristik de sadece namuslu, şerefli devlet adamları için geçerlidir. Yoksa şu veya bu güçlü yabancı devletin -tabir caizse- kıçına yanaşan yani bir tür ajanı olan devletlüler konumuz dışındadır.

Halbuki son Osmanlı bürokrasisi bile aslında kolonyalist Batı'nın kurgusu olan suni bir müessesedir. Üstelik Kurtuluş Savaşı'nda ortaya çıkan askerî stratejiyi şekillendiren Dünya şartları da bugün büyük bir değişim sürecine girmiştir. Ama bununla birlikte Devlete sahip çıkmak isteyen devlet aşığı -ve «devlet adamı» mukallidi- devlet adamları, yani kasti devlet adamları ortalığı kaplamaktadır. Geleneksel bir öğreti ile yetişmiş insanlar devlet adamı denilen cinstense, her yeni düşünceye şüphe ile bakmak, her yeni kıpırtıyı, oluşumu baskı ile ezmek üzere programlanmış robotlar gibidirler. İşte onun içindir ki devlet terörünün ve son tahlilde bir ülkedeki genel terörün başlıca müsebbibi bunlardır (*). Bunların teşebbüs özgürlüğünden anladıkları ise Batı'lı müteşebbislerin ürünlerinin taklitlerini iyi bir şekilde yapmaktan başka birşey değildir. Çünkü aslında teşebbüs özgürlüğünün olduğu bir ülkede teknoloji üretimi de olur. Türkiye'de ise teknoloji üretimi yoktur.

Dolayısiyle bugün Türkiye'nin artık, devletin ne olduğunu bilen, özgün plânlama yapabilen ve plânlamacı birey-insanların yetiştirilerek Devlet adamı olarak seçilmelerini plânlayabilen devlet adamlarına ihtiyacı vardır...

Bu bağlamda şimdi gelelim devletin evrensel, yani gelmiş geçmiş ve gelecek tüm devletler için geçerli olan tanımına:

TÜSTAV

(*) **Hiçkimse kendini aldatmasın. Bizde, bugün Dünya'nın hiçbir yerinde bulunmayan hedefsiz terör, yani tam anlamı ile anarşik terör de vardır. Ki bu durum da genel olarak toplumun gelişme yollarının, menfezlerinin tıkandığını gösterir.**

İnsanların muhtelif şekillerdeki emekleri ile belli bir yönde (gelişim, ilerleme yönünde) akort olarak çalışmalarının hem sebebi ve hem de sonucu olan oluşuma Devlet denir (*). Yani devlet, kendikendini türeten, kendi kendinin türevi olan yani transandantal bir oluşumdur. Kendi kendini -daima- türetemeyen devlet, rasyonel bir oluşum yani sadece toplumsal bir netice, bir organizasyon haline indirgenir. Ki bundan da önce geleneksel öğretilerle devletten başka herşeye benzeyen örgütler türer, sonra da devlet diye birşey kalmaz ve bir anda -ufak bir impulsla- çöker.

Buna göre devletin baş sebebini zaman ötesinde, panteist toplulukta aramak gerekir. Çünkü devlet birey-insan yapısıdır ve birey-insan herşeyden önce böyle topluluklarda oluşur. O halde birey-insan da kendi kendini türeten bir varlıktır. Ki devletin çökmesi, birey-insanın kalmaması demektir aynı zamanda...

Devlet ilk defa ilk birey insan'ların şahsında, yani aklî melekeleri (sıralama, zamanlama kaabiliyeti) ateşi kullanacak kadar gelişince panteist toplulukları biraraya toplayarak onlara iş yaptıran tanrı-kralların şahsında şekillenmiştir.

Panteist topluluklar veya etik mahlûk grupları çok farklı âyinsel davranışlar da gösterseler yani biribirlerini hayvan gibi de görseler

---

(*) **Şayet insanlığın sadece doğumla ve biyolojik kalıtımla yenilenip geliştiği varsayılıp, devlet, «insanlararası organizasyon» diye bir «sonuç» olarak tarif edilirse, «panteistik zon» ile geniş toplumlara, insanlığa yön vermiş «peygamber» -özellikle resuller- fenomenleri de metafizikte kalır. Ve de bunun neticesi olarak devlet oluşumunda kâmil insan seleksiyonu gereği ortadan kalkar. Ki bu durumda da devlet eleksiyon neticesi seçilecek -kendini adam hatta tanrı sanan- geri zekâlı kast temsilcilerinin -çeri başlarının- eline düşer.**

Diğer taraftan devlet'i insanların akortlu bir -doğru- yönelişinin sadece sebebi saymak ise devletin tepesinde daima diğer insanların hiçbir zaman varamayacağı kalitede tanrısal insanların bulunacağı, bulunması gerektiği hükmünü doğurur, ki bu da tanrı-krallar, peygamber krallar, birey insan krallar, vs. zinciri gözönüne alındığında tarihî gidişat -realite- bakımından doğru değildir. (Yani indüksiyon metoduna göre yanlıştır).

ortak tabulara sahiptiler. Özellikle beslenmeyle ilgili tabuları birçok yiyecekte kesişiyordu. Bu yiyecekler panteist topluluklar için «yemede yanında yat» darbı meseli mucibince kutsaldı; ulu ruh'un bir tezahürü idi, ve zaman zaman ulu ruh'un içlerine girmesi, onları kötülüklerden koruması için -filân gibi sebeplerle- ibadet olarak yerlerdi bunları (*)... Yani bizim mistik dindarların «yemek yemek için öyle acık ki yediğin zaman sarhoş olasın» dedikleri gibi bir durumda biraz beslenirler, sonra da titreyip kendilerine dönerek -sarhoşluklarını atarak- âyinlerine devam ederlerdi.

İşte ilk birey insanın veya tanrı-kral'ın, ilk devlet kurumu ve binası olarak yaptığı, yaptırdığı şey, biraraya topladığı panteist toplulukların ortak tabusu olan yiyecekleri muhafaza edecek bir depo veya bir genel ibadethane oldu (**). Yani klâsik tarihçilerin, antropologların filân anlattığı gibi ilk önce yiyeceklerini tapınaklarda saklamadılar; kutsal yiyeceklerinin üzerini örtünce orası genel bir tapınak (ve hükümet binası) oldu.

Tanrı-kral biraraya getirdiği -biribirlerini hayvan olarak görüp yemeye ve hatta cinsel ihtiyaç gidermeye(!) âmâde- etik mahlûk topluluklarını, yapageldikleri panteist ibadet biçimlerine uygun işlere yönlendirince ortaya muazzam bir iş gücü organizasyonu çıktı;

(*) **Ki daha sonraları bu «yemek ibadetleri», topluca törensel yemek yeme âdeti ile hastalıkları tedavî âyinleri şeklinde ikiye ayrılmıştır.**

(**) **Bugünkü bazı aklıevveller(!) «tabuları yıkalım!» filân gibi parlak(!) lâflar ediyorlar. Halbuki böyle bir sloganın kulakta kalması bile zararlıdır.**
Çünkü insan aklı tabular neticesi varolmuştur. Dolayısiyle, insanın varolmasının sebebi olan hiçbir -üremeyle, beslenmeyle ilgili- esas tabu, akıl ile ortadan kaldırılamaz. Ancak insan biyolojisinin çok büyük değişiklikler geçirmesi veya aşılması ile cinsiyetle, beslenmeyle ilgili içgüdüler ve dolayısiyle tabular lüzumsuzlaşır ve aşılır...
Aslında bu, modern kisveye bürünmek sevdasındaki yobazların demek istedikleri, «yozlaşmış gelenekleri kaldıralım!» anlamındadır. Ama böyle bir kampanyayı, en az ötekiler kadar yozlaşmış olan kendi geleneklerine sürüm alanı -veya piyasa- açmak için yürütmektedirler.

ki bunlara artık olmadık, görülmedik çapta büyük işler -tapınaklar, vs.- yaptırabilirdi. Çünkü bir defa ateşten -hayvanlar gibi- korkuyorlar ve kullanamıyorlardı; sonra da kral tarafından merkezi tapınakta periyodik olarak âyinsel içtimaya çekiliyor ve besleniyorlardı. Hatta panteist topluluk içi cinsel ilişki, yani kankardeş evliliği de -belli kurallar dahilinde- ihdas edilmiş, bu şekilde kendi evlerini de yapmaları sağlanmıştı. Yani böylece beslenmelerini geciktirerek -yani beslenme içgüdülerine karşı savaşarak- ibadethane yapan, çiftleşmelerini geciktirerek -yani cinsel içgüdülerine karşı savaşarak- yataklarını, döşeklerini, evlerini kuran, düzenleyen, geliştiren bir kastî mahlûklar kültürü doğmuş oluyordu. Ki aynı zamanda bu, ekonominin «katma değer» kavramının esasını oluşturuyordu.

İşte Tanrı kavramı da insanların zihninde ilk defa böyle bir kastî düzende -aynı zamanda- devlet başkanı olan birey insanın şahsında şekillendi. Yani başlangıçta devlet başkanı ve tanrı aynı şeydi; melekeleri olgunlaşmış bir birey insan'dı(*).

(*) **Bu başlangıç durumunu daha iyi anlamak için kastlara dair arkeolojik bulgular, tarihî belgeler ve hâlen yaşayan muhtelif toplumlardaki kadîm gelenekler üzerine araştırma ve inceleme yapmak yeterlidir belki ama panteist topluluklara dair böyle bir çalışma yeterli değildir; çok eksik kalır. Çünkü zaman ötesi olan bu oluşumlara -yani panteist topluluklara- mutlaka fizikteki atom oluşumu gibi deneysel olarak yaklaşmak lâzımdır. Atom'un bilimsel keşfine ilk önce nasıl artı ve eksi tanecikler-den müteşekkil olduğu gibi basit bir varsayımla başlandı ise, panteist etik mahlûk topluluklarının keşfine de başlangıçta sadece beslenmeyle, üremeyle ilgili tabulara sahip oldukları gibi basit bir varsayımla yaklaşabiliriz. Aynı şekilde atomun tarifi -hatta modeli- nasıl yapılan -fizikî- deneylerin izlenebilir, ölçülebilir sonuçlarından hareketle yapılabildiyse, insan ruhunun bilimsel tarifi -hatta modeli- de muayyen bazı -«etik davranış»-sal veya panteist- deneylerin izlenebilir, ölçülebilir sonuçlarından hareketle yapılabilir.**

İşte İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın herşeyden önce yapacağı iş de böyle deneylerin yapılacağı bir laboratuarı tesis etmektir. Düalist Batı'nın modern Frankeştayn'ları, «insanın

Daha sonraları kastî mahlûkların melekelerinin güçlenmesi, ferasetlerinin keskinleşmesi ile tanrı-kral'ın pek de dokunulmaz -kutsal- olmadığı, herkes gibi bir insan olduğu anlaşılmaya başlanınca anarşi ve katastrof eğilimi başgösterdi. Ama artık insanlar belli bir yönde (yönelişle) akort olarak çalışıp yaşamayı, yani insanca yaşamayı öğrenmişlerdi; ilk gelenekler oluşmuştu, bundan -geleneklerden- vazgeçmek kolay değildi, ve tekrar hayvanlaşmak olurdu zaten... Dolayısiyle bütün emeklerinin, çabalarının amacı olan tanrı, devletin tepesinden kalkıp -aynı doğrultuda- daha uzaklara, ulaşılmaz yerlere gitti. Ve de yerine, ya kendinin dostu ya da elçisi olan bir devlet başkanı yani bir peygamber-kral'ı bıraktı(*).

Bu peygamber-krallar hernekadar tanrı-krallar gibi kadir-i mutlak veya dokunulmaz olmasalar da ara sıra mucize gösterme kudretine sahiptiler.

Ancak kastî düzenin sonu peygamber kralların da sonu oldu. Meselâ dinî kaynaklarca Nuh ve Eyüp peygamberlerin böyle katast-

---

hayvandan evrimleşerek oluştuğu» ve «dinî öğretilerin gökten indiği» yolundaki saplantıları (daha doğrusu kafa çatlaklığı) nedeniyle biyolojik genlerle oynarlarken, bizim bilinçli deneysel çalışmalarla insanlığın etik genlerini yani melekleri adım adım keşfetme yolunu açmamız, insanlığa büyük bir hizmet olacaktır. Bunun için ise başlangıçta, melekleri tutsak eden kastî geleneklerin ayıklanması yeterli olacaktır.

(*) **Yani tanrı ve din kavramı aslında ne alaya alınacak, yok sayılacak hadar lüzumsuz, gereksiz ne de içine her türlü kastî davranış ve kısır çıkar ilişkilerinin -yani büyülerin- sokuşturulabileceği kadar metafiziktir.**

Demek ki son tahlilde tanrının bir nesne veya obje gibi değil de bir yönlenme olarak kavranması, bu konudaki bütün meseleleri çözecektir. Ayrıca bu şekilde tanrının değeri tenzil edilmiş de olmayacaktır. Çünkü matematik veya sembolik mantık bakımından bir obje ile bir açı arasında hiçbir fark yoktur. Üstelik her obje, kurgusal tasvirlere açıktır; yani daima bir şekil çağrıştırır ama yön veya açı için tasvir gerekmez.

roflardan zor kurtuldukları ifade edilir (*). Hz. Muhammed her türlü puta, fetişe karşı çıkarken aslında -radikal bir şekilde- kast sisteminin sonunu ilân ediyordu.

Yani bireyselleşen insanlığa artık devletin başında bir kutsal kişi gerekmiyordu. Yani insan topluluğu cemiyet halini alıyor, bireyselleşiyor veya sosyalleşiyordu.

Gerçi birey insanın çoğalması ve krallık için rekabetin başlaması ile peygamber-kral'lık müessesesi de çökmüştü ama doğru bir seçim (hem seleksiyon hem eleksiyon anlamında) mekanizmasının oturtulamayışı zaman zaman çok vasıfsız zorbaların devletin başına geçip oturmasına olanak veriyordu. Böyle durumlar ise insanlığın doğru gelişim yönünden sapması sonucunu doğuruyordu.

İşte böyle durumlarda da -halklar arasından- ahlâkî, hukukî bakımlardan formüler doktrinlere sahip sıradan birey-insan peygamberler ve resuller ortaya çıktı. Etik davranış disiplini veya melekeler bakımından çok güçlü olan bu insanlar, sosyal düzenlerinin bozulması ile yeniden sarsaklaşarak eski kastlarını, totemlerini, putlarını arayan -ve tapan- halklara mucizeler de gösterdiler; veya kastileşmiş, sarsaklaşmış o mahlûklara -olması gereken- gerçekler mucize gibi göründü (**).

Böylece resüllerin ortaya koyduğu öğretilerle devletler yine düzeltilmiş ve insanlık yine doğru rotaya oturtulmuştu.

Peygamberlerden sonra -Hz. Muhammed'den sonra- mucize devri sona erdi.

(*) **Dinî kaynaklarca tanrı-kralların da birer peygamber veya nebî oldukları ifade edilir. Meselâ ilk birey-insan olan Hz. Adem de nebî olarak nitelenir ama insansız bir Dünya'da Tanrı'nın elçisine ne gerek olduğu belirtilmediği gibi açık bir fücur günahı işlenmedikçe insanlığın nasıl ürediği de mantıken izah edilemez.**

(**) **«Mucize» okadar izafî bir olaydır ki meselâ peygamberlik iddiası taşımayan birçok kâmil insan'ın bile mucize göstermiş olduğuna inanılır birçok geri halklar tarafından.**

Bundan sonra devletten artık kâmil insan dediğimiz, içgüdüsel menfaatleri uğruna onu bunu taklit etmeyen (köle olmayan), kasti âdetlere (geleneklere) esir olmayan birey insanlar sorumlu oldu. Peygamberler devrinde tek tük ortaya çıkan birey-insan'ın seçimi, onun kasti mahlûklara mucize gibi görünen düşünce ve davranışları dolayısiyle kolayca mümkün olabiliyordu. Ama genellikle birçok birey insanın birarada varolacağı sonraki dönemde devlet yönetimine seçim ancak birinci aşamada kâmil insanın oluşturulması ve seleksiyonu ile, ikinci aşamada da bunlar arasından yapılacak bir -durum-a, devire uygun- eleksiyon ile belirlenebilirdi.

Pek çok birey insanın birarada zuhur ettiği Grek uygarlığında birey-insan'ın oluşması veya türemesi ve seleksiyonu diye bir mesele yoktu, düşünülemezdi. (Bknz. KATKI; Sayı 14(+37)

Onlar, ideal insan suretleri olan tanrılar üzerine ahkâm kesen kâhinlerin de etkisi ile beraber aralarında bir nevi eleksiyon sistemi geliştirdiler (yani demokrasi).

Ama Anadolu'da Türkler kurdukları «zaviye-tarikat» sistemi ile kâmil insanın nasıl türetilip seçilebileceğini (seleksiyon) direkt olarak gösterdiler. Çünkü gerek kendilerinin panteist (şaman) kökenli olmaları, gerekse son peygamber Hz. Muhammed'in pek mucizeye yer vermeyen hayatının gayet açık olması, onları «öbür dünya»nın veya «panteistik zon»un bu dünyadan pek de kopuk, «fizik-metafizik» gibi kategorik farklı bir yer veya olay olmadığı gerçeğine (sırrına) erdirdi. Dolayısiyle birey-insan'ın, birey ruhu'nun yapılandığı panteistik ortamı -kültürü- metodik olarak keşfedip bunu sistemli bir şekilde tekrar tekrar tesis edebildiler.

Avrupa'da, Batı'da ise kâmil insan (birey-insan) seleksiyonu şöyle oldu:

Önceleri Engizisyon müessesesi ile cadı-büyücü imhası ile, vampir avı ile kasti ilişkilerin kökünü kazıdılar. Kesişlerin cinsellikten uzak durma ve az tüketme öğretileri ile fiilen panteistik disiplin uyguladılar. Bu arada Haçlı Seferleri de bu eğitimde önemli rol oynadı.

Böyle formüle edilip ismi konmamış bir panteistik eğitimden çıkan, türeyen bireylerin(*) en gözüpekleri Dünya'yı keşfe, fethe -veya yağmaya- çıktılar; ve altın, vs. gibi değerli madenler ve köleler de dahil olmak üzere büyük bir mal birikimi husûle getirdiler. Diğerleri ise katma değer yaratacak üretim araçlarını, düzeni sağlayacak, insanlararası yeni ilişki formülasyonlarını ve güzelliğin muhtelif yeni ifade ve şekillerini icat ettiler. Bu bağlamda ortaya çıkan din reformatörleri de «kâmil insanın ezelden beri öbür dünyada -tanrı tarafından- seçilmiş bulunduğunu ama bunun kendini belli etmesi için hayatta başarılı olması gerektiğini» vaazetmeye başladılar. Bu durumda başarı'nın -yani kâmil insanlığın- tek bir ölçüsü olabilirdi: Mal ve son tahlilde para...

İşte günümüze kadar gelen «yeni Dünya düzeni» veya «para ekonomisi» rejimi böyle doğdu; ama giderek orijinindeki seleksiyon (ayıklanma) özelliğini kaybetti. Çünkü sonraki nesillere, ölümüne riskli birey eğitimi yerine belletme öğretisi ile bir zorbalık anlayışı intikal etti. Dolayısiyle de ortaya çıkan bir kolonyalist elit, devlet yönetimi olarak köleci Grek kolonyalistlerinin icat ettikleri demokrasi adındaki eleksiyon (seçim) sistemini rahatça kendine maletti. Bu, birey insan, kâmil insan türetme mekanizmasından yoksun bir devlet anlayışı idi; ve tabii ki bu anlayışa dayalı bir düzen, global olarak âdil bir Dünya düzeni olamazdı; olamadı ve olamayacak da... Yani böyle bir sosyo-ekonomik düzenle «global»leşmek veya tek bir Dünya devletine varmak mümkün değildir... Anadolu Türk sivil toplumu nasıl ki eleksiyonu unutup tek bir hanedâna bağlanarak sonunu hazırladı ise bugünkü Batılı sivil toplum(lar) da, seleksiyonu unutup finans kapital hanedanlarına bağlanarak sonunu hazırlamaktadır(lar).

Aslında bu düzen bir yandan genç insanların, ilkel insanların kişilik geliştirmelerini, üretken olmalarını engellerken bir yandan

(*) **İnsanlığın, insanların özgürleşmesi yani birey-insan yetişmesi -garip gelse de- ancak böyle ortamlarda mümkün olabiliyor. Buna mukabil özgürlük sloganlarının heryeri kapladığı, resmiyete döküldüğü günümüzde ise baskının dik âlâsı yürürlükte... Bugün globalleşmekte olan şey aslında sadece anarşizan (kastî) bir özgürlük anlayışı ile beraber bir tiranlık (veya tanrı-krallık) idaresidir.**

da onları daha fazla tüketime itmektedir. Halbuki bu insanların erginleşmeleri, bireyleşmeleri sürecinde genel olarak içgüdüsel eğilimlerine karşı mücadele etmeleri, direnmeleri gerekir. Yani şartlı refleks şeklinde, belletilmiş işleri yapmak anlamında az çalışıp az tüketmeleri gerekir. Aksi halde birey-insan olamaz ve ömürleri boyunca yalnızlık çekip intisab edecekleri bir kast ararlar. Gerçekten de bugün ileri Batı ülkelerinde bile pıtırak gibi pek çok dinî, yarı dinî, mistik topluluklar türemektedir. Yani insanlar, bireyselleşmeye, kâmil insan olmaya değil, geriye, kastileşmeye, kastî mahlûk olmaya doğru gitmektedirler. Bu bir katastrofa gidiştir.

Devletin lâikliği yanlış yorumlaması yani dinsel, mistik toplulukların oluşumuna karışmaması ancak bu gidişâta vahim bir ivme kazandırır ve kazandırmaktadır. Çünkü bu geriye gidiş sonunda ortaya çıkacak biribirleri ile ölümüne çelişen insan topluluklarının başına ancak bir tanrı-kral veya peygamber-kral taslağı bir zorba geçer; sonra da felâket başlar.

Halbuki yukarıdaki izahlardan açıkça anlaşılacağı gibi devlet, varoldukça dinsel vasfından, karakterinden vazgeçemez, ayrılamaz, tecrit edilemez.

Kâmil insanlar tarafından da yönetilse bir devletin (veya kâmil insanların) bütün yersel ve/veya kastî dinlerin üzerinde, onları zarflayacak genişlikte bir din anlayışı, yani doktrini olmasa bile en azından bir yorumu (giderek teorisi) mutlaka olmalıdır ve olacaktır.

Çünkü devletin varlığı, insanların ilerleme yönünde akort olarak çalışmaları olayı ile sıkısıkıya bağlıdır; ve de ilerleme yönünü -kabaca- onbinlerce yıl -biribirleri ile özde çelişmeyen- dinsel doktrinler göstermiştir.

Aslında devlet, tanrı ve dolayısıyle din, insanların farklı gelişmişlik ve/veya bilinç seviyesinde bulunması gerçeğinin bir gereği olarak ortaya çıkmış kavramlardır. Yani bu da demektir ki insanlar, ideal bir gelecek aşamada gerçekten eşit bir seviyeye (bilince) gelince ortada ne devlet, ne tanrı ve ne de din kalacaktır. Belki de gerçek kıyamet ozaman kopacaktır... Ancak «panteistik zon»un çözülmesine, anlaşılmasına paralel clarak insanların kâmil insan-sıradan insan şeklinde de olsa kategorik sınıflaşmaları ortadan kalkacağı ve emek kalitesine göre «iyi sıralanma» durumuna girecekleri gözö-

nüne alındığında böyle bir limit (kıyamet) noktasından önce eleksiyonun -oylama seçiminin- bulunmayacağı global bir cemiyeti de şimdiden düşünmek, tasarlamak mümkündür...

Ama bu noktaya gelmek için de herşeyden önce Grekleri, dolayısiyle onların icadı demokrasiyi iyi anlamak lâzımdır. Onlar eşitlik dedilerse kölelere sahiplik anlamında eşitlik demek istediler; çünkü Aristo'nun «mutlak eşitlik» kavramının ne demek olduğunu artık anlıyoruz.

Bugün -Grekleri örnek alan- Batılıların tam anlamıyla kavrayamadıkları lâiklik ise aslında, özünde «iş ve ibadet'in ayrışma prensibi»dir. Bu prensip aynı zamanda, binlerce hatta onbinlerce yıl sürmüş olan kastî düzene son verilmesinin hükmüdür. Çünkü evvelce de belirttiğimiz gibi kastî düzende kastî mahlûklar ibadet eder gibi çalıştırılırlardı; yani onların çalışmaları ibadet, ibadetleri de aynı zamanda çalışmaydı. Dolayısiyle o düzende müzik ve bilumum sanatlar dinden ayrılmamışlardı, yani ancak muhtelif ibadet biçimleri olarak icra edilebiliyorlardı. Yani insanlar kendileri için, diğer insanlar için icra-i sanatta bulunamazlardı.

İşte Grekler, insan topluluğunun bireyselleştiği (sosyalleştiği) o devirde artık tanrıların angaryacılığı anlamına gelmiş olan bu durumu düzeltmek -ve yasallaştırmak- için lâiklik prensibini ihdas ettiler, ki ondan sonra insanlar kendileri için daha çok çalışır, tanrılar için daha az -daha hafif, sâde veya kolay biçimlerde- ibadet eder oldular. Böylece aynı zamanda insanın insana köle olması, bireysel kölecilik veya ev köleciliği başladı. Bununla birlikte de kadınların köleliği yani familya doğdu(*).

Yoksa -lâiklik prensibi ile- Greklerin amacı «herkes istediğine tapsın; istediği dinin ibadetini yapsın» şeklinde değildi. Ve de her-

---

(*) **Yani familya, kadınların birer büyücü olarak erkekten daha saygın görüldüğü kastî evliliklerden daha ileri bir aşamayı ifade eder.**

Kadınlar, büyük bir süratle kazandıkları bugünkü «eşitlik» durumlarını ve bireysel haklarını -büyük çapta- Kuzey Amerika'daki İngiliz kolonilerinde yaşanan kadın sıkıntısına -azlığına- borçludurlar.

halde devletin tanrısal karakterini ve dolayısiyle -hiç olmazsa- bir din anlayışı olması gerektiğini biliyorlardı. Zaten eğer öyle olmasa idi koskoca Sokrates'i ölüme mahkûm etmezlerdi. Çünkü aksi halde kastî düzene -geri- dönüleceğini gayet iyi idrak ediyorlardı, yani aslında düşüncede -bugünkü Batılılar gibi- düalist değildiler.

Ama buna rağmen sonuçta müzik ve sanatların yaratıcı ve anonim karakteri ve bunun doğurduğu insanları biraraya getirici, gruplaştırıcı ruh, daha doğrusu ruhlar kastî düzeni yine geri getirdi. Ve de bu durum tepeye önce tiranları sonra da tanrı kralı tayin ederek Greklerin felâketini hazırladı.

Çünkü lâiklik prensibi ile en büyük işveren (patron) haline gelen devlet maddeten çok güçlenmiş ama savunduğu tanrıları veya din anlayışı çok zayıf veya geri kalmıştı.

Buradan -bugün de- alınacak ders şudur ki bir devletin maddeten güçlenmesi o toplumun katastrofa, devletin çöküşe gitmediğini göstermez. Bir devlet aynı zamanda insanları ufak ufak tanrılar, muhtelif dinler veya dinî yorumlar ve mistik doktrinler aramaya, yani kastlaşmaya itmeyecek, buna imkân bırakmayacak -ileri- seviyedeki bir din ve tanrı anlayışına sahip olmalıdır.

Hiç kimse bugünkü devlet, tanrı ve din anlayışı ile Amerika Birleşik Devletleri'nin bile 15-20 yıl daha bütünlüğünü koruyabileceğini iddia etmesin. Ve de acele edip ABD'yi daha bugünden globalleşmenin lideri olarak görmesin. Çünkü dinlere karşı tarafsızlık politikası da o devletin idamesi için yeterli değildir. Global bir devlet için mutlaka bütün dinleri -ve töreleri- gelenekleri- izah edecek bir dünya görüşü, daha doğrusu bir bilim gereklidir.

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

AŞAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERGİMİZİN
ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER
SEÇKİ YAYINCILIK ADRESİNE BAŞVURABİLİR

SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988

★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken

★ «Devlet Terörü», «Kontrgerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Aksesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifrasyonu

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON

★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kurdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!...

★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafları

SAYI 4 (+37) — MART, 1989

★ Batılı Düşünürlere ve «Klâsik Marksizm»in İdeologlarına «BİLMECE»

★ Ali Ergin Güran'la MÜLÂKAT

★ Truva Ata Uygarlığı

TÜSTAV

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

★ Hayret Bir Şey...

★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2.. Din Reformasyonu Şarttır!

★ Ali Ergin Güran'dan Önemli Açıklamalar

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar: Büyük Bilim Adamı Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?!.- Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... - «İnsan Bilimi»nin Mümkün Olduğunun İspatına Dair (Orijinal Bilimsel Çalışma)

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında

SAYI 8 (+37) — MART, 1990

★ «Gorbaçov Tavrı»nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine...

★ İnsan (Emek) Teorisi'nin Şematik Gösterilişi

★ Bir İyi Bilene Sorduk: Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir?

SAYI 9 (+37) — HAZİRAN, 1990

★ Gerçek Monoteizme Ulaşmak için Putperestlikle Mücadele Daim Olmalıdır!

★ İslâmiyeti Senteze Ulaştırarak Greko-Romen Kolonyalizmine Son Veren «Türk Ruhu»nun Sırrı Neydi?!
— Tüm İnsanlığın Bilgisine —

TÜSTAV

SAYI 10 (+37) — EYLÜL, 1990

★ Panteistik Dünya'nın KEŞFİ, Düalistik Batı Düşüncesi'nin İPTALİ

★ İnsan Teorisi Işığında «BAŞKANLIK»

★ «Sivil Toplum» ABD'nin Bugünkü Serencamı

SAYI 11 (+37) — ARALIK, 1990

★ «Manzara-i Umumiye» ve «Ne Yapmalı» -Ali E. Güran ile Diyalog-

★ Amerika'dan Gelen Son Mesaj ve Cevabı

SAYI 12 (+37) — MART, 1991

★ İnsan (Emek) Bilimi Çağına Girilirken Türkiye'de Dayatılan Gündem Maddeleri Hakkında Mülâkat

SAYI 13 (+37) — HAZİRAN, 1991

★ Sovyetler Birliği'ndeki Olay «Glasnost» mu? Konspirasyon mu?

★ Seks, Sevgi, Aşk, Evlilik, Aile Gibi Mistik ve Dogmatik Kavramlar Üzerine — Sorulamayan Sorulara Gelişigüzel Cevaplar —

SAYI 14 (+37) — EYLÜL, 1991

★ İnsan (Emek) Biliminin Metodolojisi ve Klâsik Tarih, Sosyoloji, Psikoloji, Ekonomi Branşları Üzerindeki Etkileri Hakkında

★ «Çağrı»

SAYI 15 (+37) — ARALIK, 1991

★ Yeni Hükümete Arz-ı Hal

★ Devlet Provokasyonları'nın Tarihçesinden -klâsik bir özeleştiri şeklinde kaleme alınmış- İnce Bir Kesit

TÜSTAV

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

KURUCULARI :

A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi :
Ali METE

Genel Koordinatör :
Ali TÜMER (?)

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu :
Tel. : 341 01 65
Mahmut AÇIKSÖZ

Yazı İşleri
Müdürü :
Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlân Kabul Edilmez.

Adres : Acarlar Sitesi, L Blok, D. 52,
Y. Dudullu, Ümraniye - İSTANBUL

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL

Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık Ambalaj Sanayi
Tel. : 518 06 46 - 518 24 58 Fax : 517 37 98

Dağıtım : SEÇKİ YAYINCILIK - Cerrahpaşa Cad. No : 1
Işık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul
Tel. : 586 77 05

Son Baskı Tarihi : 5.3.1992

TÜSTAV